

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

J. P.

zastoupený advokátem Mgr. Miroslavem Krutinou,
se sídlem Vyšehradská 423/27, Praha 2,

proti

žalovanému

Finanční arbitr,

se sídlem Legerova 1581/69, Praha 1,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Žalovaný je povinen vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. FA/SR/ZP/613/2017 a to ve lhůtě 90 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10 228 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce advokáta Mgr. Miroslava Krutiny.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Podanou žalobou se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o návrhu žalobce vedeném pod sp. zn. FA/SR/ZP/613/2017, již spatřuje v počínání žalovaného, který do současné doby nerozhodl o návrhu žalobce podaného dne 8. 6. 2017.
2. Rozsudkem ze dne 12. 3. 2019, č. j. 8A 136/2018-27, Městský soud v Praze (dále též jen „městský soud“) uložil žalovanému vydat rozhodnutí ve lhůtě 90 dnů od právní moci rozsudku.
3. Ke kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 8. 2019, č. j. 8 Afs 91/2019 – 44, rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud vytkl městskému soudu, že zcela pominul argumentaci stěžovatele předestřenou v první části jeho vyjádření k žalobě označené „Odmítnutí tvrzené nečinnosti. Zneužívání řízení před Žalovaným – možná nepřislusnost Žalovaného k řešení sporu. Jak uvedl: „otázka, zda má žalovaný správní orgán vůbec pravomoc vydat rozhodnutí ve věci samé, jebož se žalobce domáhá prostřednictvím žaloby na ochranu proti nečinnosti, je jednou z nejdůležitějších otázek, které je třeba v takovém řízení vyřešit. Pokud městský soud nechal tuto námitku stěžovatele bez povšimnutí, zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů“

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Jak žalobce uvedl v podané žalobě, dne 8. 6. 2017 byl podán návrh na zahájení řízení, které žalovaný zahájil pod sp. zn. FA/SR/ZP/613/2017, dne 19. 7. 2017 žalovaný vyzval žalobce k odstranění nedostatků návrhu na zahájení řízení, což žalobce učinil vyjádřením ze dne 24. 8. 2017, následně žalovaný vyzval žalobce výzvou ze dne 19. 12. 2017 k seznámení se s podklady pro vydání nálezu a to dne 24. 1. 2018, neboť ve věci shromáždil podklady nutné pro rozhodnutí. Poté však zůstal žalovaný v uvedené věci po dobu více než čtyř měsíců zcela nečinný.
5. Žalobce vyzval žalovaného k opatření proti nečinnosti dne 15. 6. 2018, avšak bezvýsledně.
6. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil, jak uvedl ve vyjádření k podané žalobě, žalobce se v posuzované věci domáhá vydání bezdůvodného obohacení z částečně neplatné pojistné smlouvy a tvrdí, že si s ním pojišťovna řádně nesjednala poplatky a náklady, kterými v průběhu trvání smluvního vztahu neoprávněně snižovala kapitálovou hodnotu pojištění.
7. Žalobce je v řízení zastoupen advokátem, který vedle žalobce zastupuje nebo zastupoval více než 80 dalších spotřebitelů.
8. Žalovaný trval na tom, že v řízení postupuje aktivně a přiměřeně vzhledem ke smyslu institutu mimosoudního řešení sporu, své zákonem omezené příslušnosti, nástrojům a postupům, které mu umožňují procesní předpisy, jimiž je povinen se řídit a které se výrazně odlišují od procesních předpisů, předmětu sporu a jeho složitosti, a to s ohledem

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

na problematiku investičního životního pojištění, počtu obdobných případů, kdy v současné době se jedná o několik set obdobných případů, (žalovaný vede více než 850 a řízení), a též s ohledem na to, co je pro jeho účastníky v sázce.

9. Spotřebitelé se ve valné většině případů domáhají určení neplatnosti pojistné smlouvy nebo její části až po několika letech od jejího uzavření, po celou dobu o pojistnou smlouvu nejevili zájem a nemají mnohdy ani v současné době, přestože jejich jménem je vedeno řízení před žalovaným.
10. Poté co žalovaný objasnil povahu a účel institutu finančního arbitra s tím, že hlavním úkolem finančního arbitra je mimosoudní řešení sporu, přistoupil k argumentaci ve věci samé. Žalovaný trvá na tom, že není v projednávané věci nečinný s odkazem na běh lhůt pro vydání rozhodnutí, jak je upraven v § 15 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi ve znění účinném do 31. 12. 2018 (dále jen „zákon č. 229/2002 Sb.“) a rovněž s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozsudek ze dne 31. 5. 2018, č. j. 9 As 36/2018-37. Žalovaný trvá na tom, že lhůta podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb. počne běžet dnem, kdy žalovaný vyhodnotí úplnost spisového materiálu a tuto skutečnost projeví navenek tím, že vyhotoví a vypraví výzvu stranám sporu seznámením se se shromážděnými podklady.
11. Pro případ, že by Městský soud v Praze nenalezl důvod pro zamítnutí žaloby, žalovaný označil žalobu za předčasnou a nepřipustnou a navrhl, aby soud žalobu odmítl. Žalovaný uvedl, že žádost žalobce k opatření proti nečinnosti obdržel dne 15. 6. 2018, žalovaný vyzval žalobce, aby mu sdělil, zda postoupil pohledávku z pojistné smlouvy, která je předmětem sporu v řízení třetí osobě následně vyzval žalobce k podání osobního ústního vysvětlení dne 6. 12. 2018 za účelem projednání podmínek řízení předmětu sporu a případné možnosti smírného řešení sporu.
12. Žalovaný připustil, že procesně pochybil, když o nevyhovění žádosti nevyhotovil usnesení podle § 80 odst. 6 správního řádu, trval však na tom, že žalobce podal žalobu dříve, než vyčerpal všechny prostředky k ochraně proti nečinnosti
13. Žalovaný dále namítl, že žalobci nenáleží právo na náhradu nákladů řízení a pokud by ve věci vydal nové rozhodnutí dříve, než soud o žalobě rozhodne, jsou dány předpoklady pro aplikaci § 60 odst. 7 s. ř. s. Žalobce ani jeho právní zástupce by neměli těžit z vlastního nepoctivého jednání.

III.

Posouzení žaloby

14. Z obsahu připojeného správního spisu se podává, že žalobce podal dne 8. 6. 2017 návrh na zahájení řízení proti České pojišťovně a.s., se sídlem Spálená 75/16, Praha 1 (dále též jen jako „pojišťovna“), jímž se na základě uzavřené pojistné smlouvy č. 6928755618 domáhal aby, žalovaný rozhodl o povinnosti České pojišťovny a.s., vydat žalobci částku ve výši rozdílu mezi kapitálovou hodnotou pojistného nesníženou o neoprávněně odečítané poplatky a náklady a souhrnem skutečně přiznaného odkupného a mimořádných výběrů a zaplacení zákonného úroku z prodlení z této částky.
15. Žalovaný dne 19. 7. 2017 vydal oznámení o zahájení řízení a současně vyzval žalobce k odstranění nedostatků návrhu. Konkrétně vyzval žalobce, aby sdělil a doložil jaké předmluvní a smluvní dokumenty mu byly předloženy před podpisem pojistné smlouvy, sdělil, zda před uzavřením pojistné smlouvy měl u České pojišťovny uzavřeny jiné pojistné

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

smlouvy a uvedl důvody, které jej vedly k uzavření pojistné smlouvy. Dále vyzval žalobce, aby doložil jiné důkazní prostředky nebo důkazy, než u kterých požaduje, aby finanční arbitr uložil jejich předložení pojišťovně.

16. Žalobce doplnil podaný návrh podáním ze dne 23. 8. 2017.
17. Česká pojišťovna a.s., opakovaně požádala o prodloužení lhůty k vyjádření a předložení spisové dokumentace; k návrhu se vyjádřila dne 11. 12. 2017.
18. Žalovaný dne 19. 12. 2017 žalobce vyzval k seznámení se s podklady pro vydání nálezů, s tím, že tak může učinit v sídle žalovaného dne 24. 1. 2018. Součástí sdělení je vyjádření žalovaného, že pokud po provedeném seznámení s podklady nevyplyne potřeba dalšího doplnění shromážděných podkladů žalovaný podle § 15 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb. vydá ve věci nález. Obdobná výzva byla učiněna vůči České pojišťovně s tím, že den pro seznámení se s podklady pro rozhodnutí byl stanoven na 25. 1. 2018.
19. Dne 15. 6. 2018 žalobce zaslal žalovanému výzvu k přijetí opatření proti nečinnosti, neboť lhůta k vydání rozhodnutí marně uplynula.
20. Dne 23. 8. 2018 žalovaný vyzval žalobce, aby ve lhůtě 15 dnů sdělil, zda pojistnou smlouvu nebo pohledávky z ní plynoucí postoupil třetí osobě. K tomu se žalobce vyjádřil dne 19. 9. 2018.
21. Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*
22. Podle § 81 odst. 2 s.ř.s. *je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.*
23. Podle § 15 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., *arbitr rozhoduje ve věci samé bez zbytečného odkladu nálezem, nejdéle však do 90 dnů od shromáždění všech podkladů nutných pro rozhodnutí; nelze-li ve zvlášť složitých případech, vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, lhůta se přiměřeně prodlouží, nejvýše o dalších 90 dnů. Arbitr účastníky řízení bezodkladně vyrozumí o prodloužení lhůty a její délce.*
24. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně. Městský soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky pro věcné projednání žaloby na ochranu proti nečinnosti. Podmínkou aktivní legitimace podle ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. je bezvýsledné vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti musí být splněna již k okamžiku podání žaloby, což vyplývá z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015 - 59, jenž stanoví, že „pouze ten, kdo před podáním žaloby (v případě řízení vedeného podle správního řádu) podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti a zároveň jeho žádosti nebylo vyhověno (tj. nadřízený správní orgán vydal usnesení o nevyhovění žádosti podle § 80 odst. 6 věty druhé správního řádu, popř. ve třicetidenní lhůtě o žádosti nerozhodl), vyčerpá tento prostředek bezvýsledně. Teprve v tomto případě je jeho žaloba přípustná.“
25. V případě žalovaného jde o atypický orgán vykonávající působnost v oblasti veřejné správy, který autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech osob, přičemž na řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

vedená žalovaným se subsidiárně použije správní řád (k povaze rozhodnutí arbitra viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2007, č. j. 2 Afs 176/2006 - 96). Obecný prostředek ochrany před nečinností je upraven v § 80 správního řádu, přičemž opatření proti nečinnosti činí nadřízený správní orgán buď sám, nebo na žádost účastníka řízení, uplynula-li lhůta pro vydání rozhodnutí. Městský soud proto posoudil, zda v případě žalovaného vůbec existoval nějaký nadřízený správní orgán, u kterého by bylo možné prostředek využít.

26. V této souvislosti vycházel městský soud z § 178 odst. 1 správního řádu, dle kterého *nadřízeným správním orgánem je ten správní orgán, o kterém to stanoví zvláštní zákon. Neurčuje-li jej zvláštní zákon, je jím správní orgán, který podle zákona rozhoduje o odvolání, popřípadě vykonává dozor.* Arbitr rozhoduje ve věci samé nálezem. Opravným prostředkem proti nálezu jsou námítky, o kterých rozhoduje znovu arbitr podle ust. § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi. Dle městského soudu lze proto podle ust. § 178 odst. 1 správního řádu určit, že žalobce byl nejprve povinen podat návrh na přijetí opatření proti nečinnosti. K tomu v případě žalobce skutečně došlo a tento byl i bezvýsledně vyčerpán, když v daném případě byla výzva žalobce k opatření proti nečinnosti ze dne 12. 6. 2018 podle § 80 správního řádu doručena správnímu orgánu, kterým je právě žalovaný. Žalovaný na výzvu k opatření proti nečinnosti nereagoval.
27. Rozhodným momentem pro učinění závěru, zda byly podmínky řízení splněny, ale také pro samotné rozhodnutí ve věci, je určení konkrétního data, od kterého počíná běžet lhůta pro vydání nálezu žalovaným. Podle citovaného § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje arbitr ve věci samé bez zbytečného odkladu nálezem, nejdéle však do 90 dnů od shromáždění všech podkladů nutných pro rozhodnutí; nelze-li ve zvlášť složitých případech, vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, lhůta se přiměřeně prodlouží, nejvýše o dalších 90 dnů. Podle čl. 8 písm. e) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. 5. 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) „*výsledek postupu alternativního řešení sporu musí být k dispozici do 90 kalendářních dnů ode dne, kdy subjekt alternativního řešení sporů obdržel úplný spis stížnosti*“. Bližší vysvětlení tohoto ustanovení je obsaženo v odstavci 40 preambule směrnice o alternativním řešení sporů, podle něž by měl finanční arbitr „*ukončit postup řešení sporů on-line či off-line bezodkladně ve lhůtě 90 kalendářních dnů ode dne, kdy obdrží úplný spis ke stížnosti, včetně veškeré příslušné dokumentace týkající se této stížnosti, a to včetně zpřístupnění výsledku postupu alternativního řešení sporů. Subjekt alternativního řešení sporů, který obdržel stížnost, by měl strany o stížnosti vyrozumět poté, co získá veškeré dokumenty nezbytné k zahájení postupu alternativního řešení sporů*“.
28. Soud je povinen vnitrostátní právní úpravu vykládat tak, aby co nejlépe odpovídala smyslu a účelu směrnice Evropské unie, již transponuje (rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 5. 10. 2004, Pfeiffer a další proti Deutsches Rotes Kreuz, C-397/01 až C-403/01 a ze dne 16. 12. 1993, Theodoro Wagner Miret, C-334/92).
29. Otázkou počátku běhu lhůty pro vydání nálezu se již zabýval Nejvyšší správní soud, který konstatoval, že počátek lhůty je spojen s okamžikem shromáždění všech podkladů nutných pro rozhodnutí a nijak nesouvisí s následným procesním úkonem žalovaného (srov. Rozsudek tohoto soudu ze dne 19. 6. 2018, č. j. 4 Afs 110/2018 - 40, nebo rozsudek ze dne 31. 5. 2018, č. j. 9 As 36/2018 - 37).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

30. Řízení před žalovaným Nejvyšší správní soud člení do dvou fází, kdy v první fázi dochází ke shromažďování podkladů a ve druhé fázi k jejich vyhodnocení a právnímu posouzení. V citovaných rozsudcích Nejvyšší správní soud vyloučil, že by se počátek lhůty pro vydání rozhodnutí odvíjel od vyrozumění účastníků o tom, že žalovaný shromáždil veškeré podklady. Výklad žalovaného, podle kterého by lhůta počala běžet okamžikem, kdy si žalovaný vyhodnotí úplnost spisového materiálu a tuto skutečnost projeví navenek tím, že vyhotoví výzvu stranám sporu k seznámení se se spisem, je chybný a nemá oporu v zákoně. Stanovení počátku běhu lhůty pro vydání rozhodnutí nelze ponechat pouze v gesci žalovaného, počátek musí být spojen s přezkoumatelnou objektivní skutečností a nesmí být závislý pouze na vůli žalovaného.
31. Pokud jde o námitku pravomoci žalovaného k vydání rozhodnutí, zákon č. 229/2002 Sb., stanoví v § 1 odst. 1 písm. e), že *k rozhodování sporu spadajícího jinak do pravomoci českých soudů je příslušný též finanční arbitr (dále jen „arbitr“), jedná-li se o spor mezi spotřebitelem a pojistitelem nebo pojišťovacím zprostředkovatelem při nabízení, poskytování nebo zprostředkování životního pojištění.*
32. Podle § 9 písm. a) zákona *návrh je nepřipustný, jestliže spor nenáleží do působnosti arbitra.*
33. Podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona *arbitr řízení zastaví usnesením též, jestliže arbitr následně zjistil, že návrh je nepřipustný podle § 9.*
34. Jak soud shora uvedl, fáze řízení před finančním arbitrem nejsou jasně a pevně ohraničené a mohou se prolínat a stejně jako v první fázi může dojít k předběžnému právnímu posouzení, tak ve druhé fázi se mohou objevit nebo být navrženy další podklady pro rozhodnutí. Tato okolnost ale není důvodem, proč zpochybňovat či jinak oddalovat počátek běhu lhůty.
35. Žalovaný vyzval žalobce k odstranění vad návrhu 19. 7. 2017, již v této fázi řízení bylo na žalovaném, aby ověřil, zda spor náleží do jeho působnosti. Žalovaný však dotaz na žalobce, zda pojistnou smlouvu nebo pohledávky z ní plynoucí postoupil třetí osobě, vznesl až 23. 8. 2018, tedy déle než rok po zahájení řízení. Úkon žalovaného nelze hodnotit jinak, než záměrné oddalování rozhodnutí a z hlediska ochrany práv žalobce na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě za neobhajitelný.
36. Žalovaný měl otázku své pravomoci řešit hned v počátku řízení, pokud tak neučinil, zatížil řízení nedůvodnými průtahy. I pokud by totiž vskutku věc do jeho působnosti nenáležela, jak argumentuje, nezbavilo by to žalovaného povinnosti rozhodnout do 90 dnů od shromažďování podkladů nutných pro rozhodnutí, byť by rozhodoval o zastavení řízení, nikoli meritorně.
37. Není možné akceptovat situaci, kdy si žalovaný vlastním nepřipustně opožděným úkonem uměle prodlužuje lhůtu k rozhodnutí.
38. V okamžiku, kdy obě strany předložily veškeré podklady, které měly k dispozici, započala druhá fáze řízení. V případě, že by se objevily v průběhu druhé fáze další podklady, které by s ohledem na svou povahu žalovanému bránily rozhodnout ve lhůtě 90 dnů, měl žalovaný možnost lhůtu prodloužit o dalších 90 dnů taková situace však nenastala.
39. Z výše uvedených důvodů a s ohledem na závěry Nejvyššího správního soudu vyslovené v rozsudku ze dne 31. 5. 2018, č. j. 9 As 36/2018 - 37, dospěl městský soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

40. Absence konání žalovaného v přiměřené lhůtě a rozhodování v zákonem stanovené lhůtě je v rozporu s cílem zefektivnit a urychlit spory a vede k nedůvodným průtahům v řízení. Jak městský soud konstatoval, otázku své působnosti měl žalovaný řešit na samém počátku řízení, nikoli více, než po roce od jeho zahájení, v okamžiku, kdy se ve věci vyjádřila Česká pojišťovna, tedy ode dne 11. 12. 2017, započal běh lhůty pro vydání rozhodnutí. Žalovaný ostatně vyzval účastníky, aby se s podklady pro rozhodnutí vyjádřili.
41. Zasláním výzvy k opatření nečinnosti žalobce splnil podmínky pro podání žaloby.
42. Žalovaný nevydal rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě a nevydal je ani do doby rozhodnutí soudu, ačkoli od zahájení řízení uplynulo déle než dva a půl roku.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

43. Městský soud v Praze ze všech uvedených důvodů pokládá žalobu za podanou v souladu se zákonem a za důvodnou. Vyhověl proto návrhu žalobce ovšem s tím, že žalovanému stanovil lhůtu pro rozhodnutí v délce 90 dnů. Takto stanovená lhůta umožní žalovanému, aby ve věci rozhodl a současně poskytnutá lhůty nepřekračuje mezní lhůtu stanovenou § 81 odst. 2 s.ř.s.
44. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci plně úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují 2 000,-Kč za zaplacený soudní poplatek a náklady právního zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), (dále jen „vyhláška“). Žalobci byla přiznána náhrada za dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) vyhlášky po 3 100,-Kč, dvakrát náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky po 300,-Kč a 21 % DPH, celkem 10 228 Kč

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. února 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu